

Χαρήτε, παντρεμένοι...
βραβεύοι σὰς προσμένει,
φόρος γὰρ σὰς κανεῖ.

Γκαρσόνια παντρευθῆτε
προτοῦ χαντακωθῆτε
μέ φόρους ἀπηνεῖς.

Φωνάζετε παπάδες
κι ἀνάψετε λαμπάδες
μεγάλων ὑμενικίων.

Κι ἄς δώσω τὴν Ελλάδα
μὰ νυμφικὴ παστάδα
πολλῶν γεροντιῶν.

Γενῆτε πιά πατέρες,
κι ἀφήστε γκαρσονιέραις,
παράνομαις τρυφαῖς,
κι ἀδικόμοις βαφαῖς.

Πρὸς αἰξήσαν τοῦ γένους
κανεῖς μὴ μείνῃ μόνος
ἀπέξω τοῦ νυμφῶνος
σὺν τὰς μορὰς παρθένους.

Γι' ἀνύμφους πατριώτας
τὸν σβέρκο μου θὰ βγάλω...
δώσετε στρατιώτας
στὸν Ἐὐνοῦ τὸν Γάλλο.

Παντρεύετε μὲ τὸ σταυρὸ κάθε μας ἀγγελοῦδι,
ποῦ γάμος δὲν ἐγάλωσε ποτὲ τὴν ζαχαρένια του,
παντρεύετε μὲ τὸ σταυρὸ κι ἔκρινον τὸν Σκουλοῦδη,
κι ἂν δὲν θελήσῃ πιάστε τὸν κι κόψετε τὰ γένεια του.
Εἰς τὸν ζυγὸ κι ὁ Μαυροῦδης κι ἄς κἀνῃ πῶς δὲν θέλει,
παντρεύετε μὲ τὸ σταυρὸ και κάθε Παγαρέλη.

Φ.— Ἐστὴν μέλλουσαν ἀνθρώπῳιν θαρρεῖτε,
ἀνάγκη, Ρωμοσύνη, νὰ χαρῆς,
κι ἀπὸ τοὺς νέους φόρους τοὺς βαρεῖς
ἢ τάξις τῶν ὀσπρίων ἐξαίρεται.

Τοιαῦτα χαρμωσίνους ἀναγγέλλει
καθέννας σεβαστῆς ἐκ τῶν ἐν τέλει.
Φορολογεῖται μόνον τὸ σιτάρι
κι ἡ τάξις τῶν ὀσπρίων πέρνει χάρι.

Κι ἂν ἐπρεπε νὰ βάλουν φόρο στ' ἄλλα,
μὰ στὸ κοικί δὲν ἐπρεπε, κεράλα,
γιατὶ μὲ τὰ κοικιά μας ὅπως ζερεῖς
ἐγίνε κυβερνῆτις ὁ Λευτέρης.

Ἰμνηθῆτ' ὁ Βενιζέλος!..
τί χαρὰ γὰρ τὴν Ελλάδα,
ποῦ θὰ τρώῃ φασουλάδα
δίχως φόρο, δίχως τέλος.

Ψάλλε κι ἀπ' ἐδῶ κι ἐκεῖ
τὴν ἀσπυδοτὴ φακῆ,
τὸ κυρίαρχο κοικί.

Ἐρρεῖ, Περικλῆ, τὰ καλά
κι ἀπεσοῦς κάθε μῆτις
τῆς λαμάργου Ρωμοσύνης.

Ἐκναβράζει στὴν τσουκάλα
τὸ φαρούλι, τὸ ρεθίθι,
ποῦ λαοὶ χορταίνων πληθῆ.

Π.— Εὐαγγέλια χαρῆς...
παίξει κάθε φουκαρὸς
τὴν κοιλιά του γὰρ νταουλί.

Γεῖ σου, φασουλοφυλί,
γεῖ σου, βιάμικ Φασουλιῆ,
ποῦ σ' ἄρσει τὸ φασουλί.

Τούτ' ἡ φασουλοφαγία
στοὺς Ρωμοῦς ὄχι δῶσ' ὕγεια,
θὰ βροῦνῃ μὲ φιλά
τσίπη κάθε φασουλά,
κι φασουλί τὸ φασουλί
θὰ γεμίξῃ τὸ σκακούλι.

Ἡ σεβαστὴ Σαρακοστή.

Φ.— Σαρακοστὴ μεγάλη,
καὶ μεθ' ἡμῶν γενοῦ,
καὶ βάλε λίγο νοῦ
σὲ καθενὸς κεφάλι.

Μάζεψε τὰ μαλάκι μας,
κι ἡ πατριδοκρατεία
τὰ πέντε δακτυλά μας
νὰ μὰς τὰ κἀνῃ τρία.

Κι ἂν κι' αὐτὰ πολλὰ μας εἶναι, τότε, σὲ παρακαλῶ,
καὶ τὰ τρία μας νὰ γίνουν ἓνα μόνο και καλό.

Κάνε τῆς φυλῆς μας φίλους
τοὺς ἐχθρούς τοὺς ἀπηνεῖς...
ὄχιε μας ἀπὸ δακτύλους
πρὸ παντὶς ἴθαγενεῖς.

Ἄς φρονιμῆσθον κι οἱ τρελλοὶ
προτοῦ μὲ τούτῃ τῇ Βουλῇ
νὰ βγάλῃ ἡ γλώσσα μας μαλλί.

Σὺ λύσε τὰ προβλήματα τοῦ κράτους τὰ μεγάλα,
καὶ πρὸ παντὶς τὸ γλωσσικὸ
τὸ πρῶτο κι' Ἀνατολικό.

κι ἄς ὑπογράψῃ τώρα πιά κι ὁ Βασιλέας μὲ πᾶλλα
κι ἔκεινο τὸ Διάταγμα τῶν νέων παρασῆμων
πρὸς δόξαν τόσων ἱπποτῶν τῆς Μάλτας μεγαθύμων.

Π.— Σήμερα φουσαάββατο, και μὲς στὸ κοιμητήρι
μεγάλο πανηγύρι.
Τοὺς μακαρίζω τοὺς νεκρούς, δὲν εἶναι φαρμακρόνοι,
δὲν ἔχουν σκέψιν τὸ φαγεῖν,
δὲν ἔχουν σπειρομένην γῆν,
μὰ μόνον γαῖαν ἐλαφράν, ποῦ φόρο δὲν πληρώνει.

Τὴν ὄρακὴν τὴν ομίλη τοῦ Σώχου τοῦ τεχνίτου
κλαίει τῆς τέχνης Μούσα μὲ μὰ θλιμμένη ρίμα,
καὶ λαζευτὴ μὰς δείχνει τὴν ἐσπέρη ψυχὴ του
μὲς στὸν Κολοκοτρώνη και στὸ Μελῆ τὸ μνημα.